

پرسش ۱۲۹: حق تعالی می فرماید (أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ....).

سؤال / ۱۲۹: قال تعالى: (أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ * فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ * ثُلَّةٌ مِنَ الْأُولَئِينَ * وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ) ([114]). من هم المقربون؟ ومن هم الأولون؟ ومن هم الآخرون؟ ولماذا من الأولين ثلثة ومن الآخرين قليل؟!

حق تعالی می فرماید: (اینان مقربان اند * در بهشت های پر نعمت * گروهی از پیشینیان * و اندکی از آنها که از پی آمده اند.) ([115]) مقربان چه کسانی هستند؟ پیشینیان کیان اند؟ کسانی که از پی آمده اند چطور؟ و چرا از پیشینیان، گروهی، و از آخرین اندک؟!

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين

المقربون: هم سبعون ألفاً شيعة علي بن أبي طالب (عليه السلام)، أو: الإنسان الكامل المذكور في القرآن، وهؤلاء فيهم بعض الأنبياء والمرسلين والأئمة (عليهم السلام) ([116])، وقليل من أمة محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) كسلمان ومالك الأشتر والثلاثمائة وثلاثة عشر أصحاب الإمام المهدي (عليه السلام) ([117]).

پاسخ:

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين و

سلم تسليماً.

مقربان عبارت اند از هفتاد هزار شیعه ی علی بن ابی طالب (علیه السلام)، یا انسان کامل یاد شده در قرآن و در میان آنها برخی انبیا و فرستادگان و ائمه (علیهم السلام) ([118]) و شماری اندک از امت حضرت محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) مانند سلمان و مالک اشتر و

سیصد و سیزده یار امام مهدی (علیه السلام) وجود دارد. ([119])

والأولون: هم الأمم السالفة وفيهم كثير من الأنبياء والمرسلين، وهم (١٢٤) ألف نبي، وفيهم كثير من المقربين.

پیشینیان عبارت‌اند از امت‌های پیشین و در میان آن‌ها تعداد زیادی از انبیاء و فرستادگان می‌باشند و آن‌ها ۱۲۴ هزار پیامبرند؛ در آن‌ها بسیاری از مقربان جای می‌گیرند.

والآخرون: هم أمة محمد (صلى الله عليه وآله وسلم)، وفيهم جماعة من المقربين أقل بكثير من العدد الموجود في الأمم السالفة، والذين معظمهم أنبياء ومرسلون.

پسینیان (آخرین) عبارت‌اند از امت حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) و در میان آن‌ها گروهی از مقربان هستند ولی تعداد آن‌ها بسیار کمتر از امت‌های پیشین می‌باشد که بخش عمده‌ی آن‌ها را انبیا و فرستادگان تشکیل می‌دهند.

والمقربون من الأمم السالفة وهم أنبياء ومرسلون عددهم إذا قيس إلى عدد بني آدم فهم جماعة قليلة، ولذلك عبر عنهم بالثلة، فهم عشرات الآلاف نسبة إلى مليارات البشر.

اگر تعداد مقربان از امت‌های پیشین که همان انبیا و فرستادگان می‌باشند با تعداد فرزندان آدم قیاس شود، اندک‌شمار می‌باشند و از همین رو از آن‌ها با عبارت (ثُلَّةٌ) (جماعت اندک) تعبیر شده است، این عده، ده‌ها هزار نفر در مقایسه با میلیاردها انسان می‌باشند!

أما المقربون من أمة محمد (عليهم السلام)، فعددهم نسبة إلى هذه الثلة من الأمم السالفة قليل، فهم مئات نسبة إلى المقربين من الأمم السالفة وهم عشرات الآلاف، ونسبة إلى بني آدم وهم مليارات.

اما تعداد مقرّبان از اّمّت حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) نسبت به این جماعت اندک از اّمّت‌های پیشین، اندک است؛ اینان صدها نفر نسبت به مقرّبان از اّمّت‌های پیشین که به ده‌ها هزار نفر در برابر میلیاردها نفر از نوع بشر می‌رسیدند، می‌باشند!

وأيضاً المقربون هم شيعة رسول الله محمد (صلی الله علیه و آله و سلم)، وفي هذه الحالة يدخل فيهم قائدهم وسيدهم علي (عليه السلام)، فيكون هو وخاصته القليل من الآخرين.

و نیز مقرّبان، شیعیان پیامبر خدا حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) هستند که در این حالت، رهبر و سرورشان حضرت علی (علیه السلام) در میان آنها است. آن حضرت به همراه این گروه شیعه‌ی خاصّش همان (قَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ) می‌باشند.

[114] - الواقعة : 11 - 14.

[115] - واقعه: 11 الى 14.

[116] - ومن الأحاديث لهذا قول الإمام الصادق (عليه السلام) : (وإن من شيعته لإبراهيم). قال : (إبراهيم من شيعة علي، وإن كان الأنبياء من شيعته) مشارق أنوار اليقين للحافظ رجب البرسي : ص 288.

[117] - والظاهر هؤلاء السبعون ألفاً هم الذين يدخلون الجنة بلا حساب في الرواية الآتية :

عن عبد الرحمن بن كثير عن أبي عبد الله (عليه السلام) قال: سمعته يقول لأبي حمزة الثمالي: (يا أبا حمزة هل شهدت عمي ليلة خرج؟ قال: نعم، قال: فهل صلى في مسجد سهيل؟ قال: وأين مسجد سهيل؟ لعلك تعني مسجد السهلة؟ قال: نعم، قال: أما انه لو صلى فيه ركعتين ثم استجار بالله لأجاره سنة. فقال أبو حمزة: بأبي أنت وأمي هذا مسجد السهلة؟ قال: نعم فيه بيت إبراهيم الذي كان يخرج منه إلى العمالقة، وفيه بيت إدريس الذي كان يخيط فيه، وفيه صخرة خضراء فيها صورة جميع النبيين (ع)، وتحت الصخرة الطينة التي خلق الله منها النبيين، وفيه المعراج وهو الفارق موضع منه وهو ممر الناس وهو من كوفان، وفيه ينفخ في الصور، واليه المحشر ويحشر من جانبه سبعون ألفاً يدخلون الجنة بغير حساب) تهذيب الأحكام : ج 6 ص 37-38.

وعن رسول الله(ص): (يدخل الجنة سبعون ألفاً من أمتي لا حساب عليهم ثم التفت إلى علي، فقال: هم شيعتك وأنت إمامهم) روضة الواعظين للنيسابوري : ص 297.

[118]- از جمله‌ی احادیث این سخن امام صادق ع می‌باشد: «و از شیعیان او، ابراهیم می‌باشد» فرمود: «ابراهیم از شیعیان علی بود هر چند انبیا از شیعیان او (ابراهیم) بودند». مشارق انوار یقین - حافظ رجب برسی: ص 288.

[119]- در روایتی که در ادامه می‌آید ظاهراً این هفتاد هزار نفر کسانی هستند که بی‌حساب وارد بهشت می‌شوند: از عبد الرحمن بن کثیر از ابو عبد الله ع روایت شده است: شنیدم به ابو حمزه‌ی ثمالی می‌فرماید: «ای ابا حمزه! آیا عمومی مرا دیدی که شبی خارج شد؟» ابو حمزه عرض کرد: بله. امام ع فرمود: «آیا در مسجد سهیل نماز گزارد؟» ابو حمزه گفت: مسجد سهیل کجاست؟ شاید منظورتان مسجد سهله است؟ امام ع فرمود: «بله» و فرمود: «اگر کسی در آن دو رکعت نماز بخواند و به خدا پناه ببرد خدا یکسال پناهش می‌دهد». ابو حمزه عرض کرد: پدر و مادرم به فدایتان! آیا همین مسجد سهله؟ فرمود: «آری! در آن، خانه‌ی ابراهیم ع است که از آن به سمت عمالقه خارج شد و در آن خانه‌ی ادریس بود که در آن خیاطی می‌کرد و در آن صخره‌ی خضرا است که در آن، صورت همه پیامبران (علیهم السلام) وجود دارد و زیر آن صخره، خاکی است که خدا همه‌ی انبیا را از آن آفرید و معراج در آن است و محل جدایی، قسمتی از آن است و این مسجد محل عبور مردم و در کوفه می‌باشد، در آن در صور دمیده می‌شود و محشر به سوی آن است و از کنار آن هفتاد هزار نفر بدون حساب وارد بهشت می‌شوند». تهذیب الاحکام: ج 6 ص 37 و 38.